

[Pitzner.]

sag til, at dette Fag er medtaget — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til nu og senere at citere nogle faa Ting —:

„Indenfor Almindelig Dansk Gartnerforening er det ogsaa under gentagne Drøftelser gennem Aarene blevet fremhævet som ønskeligt, at den faglige Oplæring og Dygtiggørelse af de unge i Faget sikres paa en bedre Maade end hidtil. Under Hensyn hertil og til et fra Dansk Gartnerforbund til Socialministeriet indsendt Andragende om Inddragelse af Gartnerfaget under Lærlingeloven har jeg“

— altsaa Socialministeren —

„altsaa medtaget dette Fag.“

Se, dette, at der indenfor et Fag er Ønske om, hvad der kun kan være glædeligt, at gøre Udlæringsforholdene bedre for Faget, betyder i og for sig ikke, at man ønsker det inddraget under Lærlingeloven, og den Maade, den højtærede Minister sætter Udtalelserne fra Almindelig Dansk Gartnerforening i Forbindelse med det senere direkte Ønske fra Dansk Gartnerforbund, er jo lidt mærkelig.

I øvrigt skal jeg kun om Forslaget vedrørende Gartnerne omtale, at i § 1, som allerede omtalt af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, som dog vistnok tog fejl paa dette Punkt, staar der, at i hvert Fald ingen Lærekontrakt maatte angaa Anlægs-gartneri; det er saa Meningen, at der her skal være Arbejdskontrakter. Endvidere staar der angaaende Gartnerfaget, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Læremestrene er faglig oplærte, skal afgøres i Tvivlstilfælde af Socialministeren efter Samraad med Handelsministeren. De skal altsaa afgøre i Fællesskab, om en Gartner er faglig oplært, saaledes at han kan antage Lærlinge.

I § 26 er der saa den lidt rigoristiske Bestemmelse om, at i de Tilfælde, hvor en Lærling aflægger Prøve eller, som vi i Fællesrepræsentationen for Haandværket i Almindelighed kalder det, Svendep prøve, og hans Uddannelse findes at være mangelfuld, skal en Voldgift bedømme, hvem af Læremestrene der har Ansvaret, selv om der maaske har været 3—4 forud for den Læremester, som har udlært ham. Det bliver jo noget vanskeligt saa lang Tid bagefter at paadutte en eller anden Skylden.

Den højtærede Socialminister udtalte i sin Forelæggelsestale:

„Det Arbejde, som særlig Socialreformen har krævet i de første to Aar af det nuværende Ministeriums Regeringstid, har ikke tidligere levnet mig Tid til at beskæftige mig med et Forslag til en ny Lærlingelov, og derfor fremsættes dette Lovforslag først nu. Da nu Socialministeriet imidlertid har hatt den Opfattelse, at den nugældende Lærlingelov, der allerede skulde have været revideret i 1924, paa en Række Punkter har virket utilfredsstillende, baade overfor de unge Arbejdere og overfor Erhvervene, foreslaar jeg Loven ændret paa de Punkter, hvor Erfaringen har vist, at Ændringer er ønskelige.“

Ja, den Resignation og det Suk, hvormed den højtærede Minister meddeler, at det paa Grund af det meget Arbejde med de sociale Love først nu havde været den højtærede Minister muligt at komme med dette Lovforslag, beklager vi for saa vidt ikke; thi det Lovforslag, der nu er kommet, kunde vi udmærket godt have ventet noget længere paa, i alt Fald kan vi ikke anerkende den højtærede Ministers Udtalelser om, hvor utilfredsstillende den nuværende Ordning havde været for Erhvervene. Vi er i alt Fald bedre tilfreds med det, vi nu har, end vi kunde tænke os Muligheden af at blive med det, der her er foreslaet.

Den højtærede Minister udtalte noget senere paa Spalte 2554 — jeg kan for Resten gøre den højtærede Ministers Ord til mine, naar han der i Begyndelsen taler om

„de forholdsvis faa opmærksomme Tilhørere vil have lagt Mærke til“, thi ligesom der, da den højtærede Minister forelagde Lovforslaget og holdt sin udmærkede Tale, kun var meget faa til Stede, gælder det samme i Dag. Den højtærede Minister siger der:

„Som de forholdsvis faa opmærksomme Tilhørere vil have lagt Mærke til, og som man i øvrigt vil erfare, naar man har gennemlæst de udførlige Bemærkninger, stilles der her paa adskillige Omraader Forslag om ret indgribende Ændringer, der dog alle har været Genstand for maanedlange Overvejelser og Forhandlinger til alle Sider.“

Havde den højtærede Minister ikke